

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. An Sacerdos in articulo mortis relinquens illa verba à peccatis tuis, in forma absolutionis, peccet mortaliter; Et quid extra articulum mortis? Et an peccet mortaliter, qui in articulo mortis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

sequenter, si poenitens sit in termino mortis ante prolationem illorum verborum, *A peccatis tuis*, non suscipiet effectum hujus Sacramenti, cum tamen supponatur per verba praecedentia validè suscepisse totam, atque integram essentiam hujus Sacramenti.

RESOL. VII.

An Sacerdos in articulo mortis relinquens illa verba à peccatis tuis, in forma absolutionis sacramentalis, peccet mortaliter?

Et quid extra articulum mortis?

Et an peccet mortaliter qui in articulo mortis relinquere illa verba in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, in sacramentali absolutione?

Et cursum docetur teneri poenitentem in articulo mortis elicere actum contritionis, cum consistitur, & non sufficere attritionem cum Sacramento? Ex part. 1. tract. 6. & Misc. 6. Resol. 21.

§. 1. **D**ixi in articulo mortis, quia extra illum Sotus in 4. dist. 14. q. 1. art. 3. Vivaldus de absolut. men. 48. & 99. Possévinus cap. 7. n. mibi 71. pag. 244. & clarius Ludovicus de San Juan, q. 1. de Poenit. art. 11. dub. 1. concl. 2. pag. 326. Valentia disp. 7. q. 1. punct. 3. & Henriquez lib. 1. de poenit. c. 1. n. 3. putant nullum peccatum committere Sacerdotem, qui relinqueret dicta verba secluso scandalo, & contemptu: sed ego alibi docui esse tantum peccatum veniale; & ita me citato tenet Leander ubi infra q. 8. & me citato Martinus de San Joseph in monit. confess. tom. 1. lib. 1. tr. 2. de Poenit. n. 7. ubi sic ait: Las palabras, ab omnibus peccatis tuis, nisi non de necessitate del Sacramento, nisi de su integridad, porque se incluyen en la forma, absolvo te. D. Thom. 3. p. q. 84. art. 3. Navarrus in Man. c. 26. n. 11. Lugo disp. 13. n. 14. Henriquez cap. 11. n. 3. Reginaldus lib. 28. n. 2. Fagundez precept. 2. lib. 3. c. 1. n. 19. Y aunque graves Autores afirman, que no será pecado alguno omitir estas palabras; con todo esso juzgo que será pecado venial por contravenir a la costumbre de la Iglesia. Granados tract. 1. disp. 6. sect. 1. Mouré 3. p. exam. cap. 6. §. 7.

Alibi in Ref. not. seq. lege etiam duas Ref. praeteritas.

Ref. 1. citata in hoc textu invenitur in to. 2. tr. 1. Ref. 2. §. Sed ego. & Ref. 3. hic est supra, in tr. 1. Ref. 57. & signanter in duabus Ref. praeteritis.

Ref. 1. citata in hoc textu invenitur in to. 2. tr. 1. Ref. 2. §. Sed ego. & Ref. 3. hic est supra, in tr. 1. Ref. 57. & signanter in duabus Ref. praeteritis. Sup. hoc lege laram doctrinam duarum praeteritarum Ref.

n. 4. Diana 2. part. tr. 17. ref. 14. & tract. 15. resol. 47. ita Martinus; cui adde Prapositionum in 3. p. quaest. 6. de forma Sacram. Poenit. dub. 1. man. 6. 2. Difficultas itaque consistit, an sit peccatum mortale omittere dicta verba, quando Sacerdos absolvit aliquem in articulo mortis. Et negativè respondet Leander de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 2. q. 9. quia, ait ille, longè probabilius, imò fere certum est, praedicta verba, nec * ad essentiam, nec ad integritatem formae pertinere, nisi ad summum, ut implicite, & intrinsecè contenta in illis verbis, *Absolvo te*, ut ait Suarez disp. 19. sect. 1. n. 20. & 21. Ergo adde, quod Pater Lugo de Conscient. p. 1. c. 3. q. 5. num. 45. Magister Serra in p. 2. D. Thomae, tom. 1. q. 19. art. 6. dub. 4. fol. 384. Spinola de Elect. opin. disp. 3. sect. 7. in Corol. fol. 259. Clemens Scotus opus. 2. de opin. prob. p. 40. & alij, asserunt quod in articulo mortis, liceat amplecti opinionem minus probabilem, & minus tutam.

3. Sed, ut verum fatear mihi placet in hac difficultate opinio affirmativa Patris Granado in p. D. Thom. contr. 7. tr. 1. disp. 7. sect. 1. n. 9. ubi sic ait: Si absolvo te, non dubito quin sit peccatum veniale, quia non servatur communis modus absolvendi, quem servant ministri Ecclesiae, praesertim cum aliqui Doctores reputent, ea verba esse de necessitate formae. Mortale verò crediderim, non esse per se loquendo; nam Valentia, q. 1. punct. 3. cum Dominic.

Soto dicunt nullum esse peccatum; Henriquez non extare de hac re praecipuum, & alioqui res non videtur tanti momenti, ut gravem obligationem inducat. Solum in articulo mortis videtur sub mortali teneri Confessarius, non omittere ea verba, à peccatis tuis, ne exponat poenitentem alicui periculo non recipiendi tam necessarium sacramentum; nam graves Doctores, ut vidimus, existimant, ea verba esse omnino necessaria. Et propter similem rationem teneri poenitentem in articulo mortis elicere actum contritionis cum consistitur; quia licet certum fere sit sufficere attritionem cognitam cum Sacramento isto ad justificationem; non desunt qui sentiant oppositum, & in eo tempore, ubi agitur extrema salus, vitari oportet istud periculum. Quod verò attinet ad verba; In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, vel similia, non audeo omnino obligare sub mortali, etiam in praedicto articulo ad ea proferenda, quia Suarez, disp. 19. sect. 1. num. 19. & alij viri docti certum reputant, ea non esse de essentia; sed nihilominus valde scrupulosum censuram ea omittere, & vix excusarem à mortali, cum graves Doctores putent esse de essentia sacramenti, & non possint evidenter convinci falsitatis. Hucusque Granado. Verum sententia Patris Leandri non caret sua probabilitate, & argumenta superius adducta à Patre Granado suam habet difficultatem; nam aliqui illa admittunt, & praesertim non assentior Patri Granado quoad illud de absolvente absolute invocatione Trinitatis, nam contra Durandum, & Majorem, certum est, verba In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, non pertinere ad essentiam absolutionis, & quia hanc sententiam docuerat etiam Hieronymus Llamas in Methodo, p. 4. cap. 2. §. 1. Index expurgatorius nostri Sacri Tribunalis Inquisitionis Hispanicae anno 1640. jussit deleri ex ejus operibus, ut etiam testatur Leander de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 2. quaest. 10. Sed ego, ut dixi, in articulo mortis verba illa, à peccatis tuis, minimè omittenda esse existimo.

RESOL. VIII.

An quis peccet mortaliter si formam absolutionis variet, dummodo tamen verba significant actum judiciale? Ex part. 5. tr. 1. 3. & Misc. 1. Ref. 34.

§. 1. **C**asus est curiosus, & suppono quod forma absolutionis conferri debet modo indicativo, non autem imperativo; si enim aliquis diceret, Absolvat te Deus, Sacramentum erit invalidum. Verum non solum valida erit absolutio facta modo indicativo, ut dictum est, sed etiam imperativo; ut si dicatur: Absolvaris, vel, Absolvatur Petrus, quia sententia decisiva judicis convenientius adhibetur non solum modo indicativo, sed etiam imperativo. Imò contra Caietanum, & Sotum docet Scotus in 4. dist. 14. quaest. 4. Gabriel quaest. 2. artic. 1. Valquez in 3. part. tom. 4. quaest. 84. artic. 3. dub. 3. Suarez disp. 19. sect. 1. & alij, formam absolutionis esse sufficientem, quoties significant actum judiciale, & sententiam decisivam absolutionis à peccatis, ut si Confessarius dicat: Volo absolvaris, Libet te absolvi, &c. quia in his verbis salvatur sensus formae sacramentalis absolutionis, quae instituta est à Christo instar sententiae judicis.

2. Sed difficultas est, an Confessarius super praedictis verbis absolvendo poenitentem, peccet mortaliter, quid sentiam, non proferam, dicam solum ea, quae docet Hurtadus Complutensis disp. 5. de poenit. difficul.